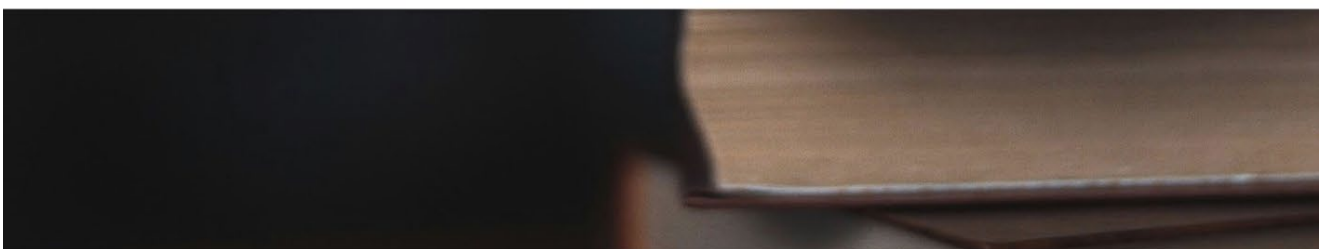

COLOCVIUL
NAȚIONAL
„Paul Cornea”

Rezumate acceptate pentru
secțiunea *Lingvistică*

Ediția a II-a
24 - 25 mai 2024

Discourse practices in Romanian forum interactions

Bianca ALECU, Școala Doctorală a Facultății de Litere, Universitatea din București

Keywords: *online communication, electronic discourse, forum interaction, discourse practices, Reddit*

The paper presents an overview of social discourse practices in two Romanian communities of the international forum Reddit, launched in 2005 in the American cyberspace. Reddit is a major platform of online communication, encompassing millions of communities formed by users based on common interests and topics.

We adopt a pragmatic and discourse analytic approach to forum interactions, informed by a secondary approach, that of online ethnography. The two communities we have studied during a three year period (2021-2024) present interactions focused on a) information exchange (giving and receiving advice or factual information), and b) initiating and maintaining social relations. Within the larger purpose of maintaining social relations we present two types of threads that are regularly created in the online communities we have researched. These threads are entitled *Cafeaua de dimineață* („Morning coffee”) and *Barul Sentimentelor* („The Feelings Bar”).

Conversations that are created within these threads have specific topics of discourse and follow a certain pattern of interaction (adjacency pairs, speech acts, discursive roles). While *Cafeaua de dimineață* is similar to *small-talk* or intimate interpersonal conversation on everyday topics, *Barul Sentimentelor* simulates „in-flight” intimacy and self-disclosure on negative emotional topics. These interactions are relevant for the investigation of online social discourse practices, characterised by a) the reification of the context of communication, b) certain pragmatic and discursive resources employed in interaction and c) explicit and implicit norms of communication.

Note morfosintactice despre grupul verbal și grupul nominal în limba semnelor românești

Iulia Andreea ANGHEL, Școala Doctorală a Facultății de Litere, Universitatea din București

Keywords: *limba semnelor românești, limba semnelor, lingvistică contrastivă, morfologie, sintaxă*

În 2020, Limba română a semnelor (LSR) a fost recunoscută prin lege¹ ca limbă maternă a persoanelor surde și/sau cu deficiențe de auz. Cu toate acestea, până în prezent, nu există studii lingvistice care să abordeze acest subiect. În contextul unei lumi contemporane, care pune din ce în ce mai mult accentul pe caracterul său incluziv, este esențial să existe un

¹ Legea 27/martie 2020 - <https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/224473>.

studiu lingvistic dedicat acestui subiect, deoarece acesta poate pune principiile lingvistice într-o nouă lumină, prezentând un nou mod de funcționare. Astfel, în această lucrare, ca un prim pas al cercetării noastre doctorale, ne propunem să descriem principalele trăsături morfosintactice ale grupului verbal și ale celui nominal.

Corpusul inedit va fi reprezentat de *Dicționarul limbii semnelor românești*, care reunește 3500 de semne din totalul de aproximativ 7000. În plus, vom selecta din manualul digital creat de echipa ANIALMG și *Fundația Orange*, douăsprezece texte de diferite grade de dificultate pentru a contextualiza elementele lexico-gramaticale pe care urmează să le analizăm. Corpusul va sta la baza elaborării unui articol alcătuit din trei părți. În prima parte, vom argumenta că RSL este o limbă naturală. A doua parte va fi dedicată grupului verbal, în timp ce a treia se va concentra asupra grupului nominal, care va fi abordat din perspectiva morfologiei derivaționale și a morfologiei flexionare. De exemplu, vom analiza modul în care se formează verbele și substantivele în RSL. De asemenea, vom prezenta cum categorii gramaticale precum timpul, aspectul, modul, persoana și numărul sunt saturate în GV și cum numărul, genul, cazul și definitivitatea se actualizează în GN. Prin urmare, vom descrie modul în care funcționează o limbă naturală diferită de cea vorbită, construită, totuși, după principii similare.

Roluri tematice. O analiză de corpus vechi

Beatrice Andreea CĂLIN (PETCU), Școala Doctorală Litere, Universitatea din București

Keywords: *telicitate, rol tematic, structură argumentală, diacronie*

Obiectul lucrării este reprezentat de rolurile tematice atribuite de verb argumentelor sale. Lucrarea va conține o analiză pe care o voi dezvolta ca parte a viitoarei mele teze de doctorat, în care tratez *Realizări sintactice ale distincțiilor de telicitate în limba română veche*. În teză voi studia acele particularități sintactice ale verbului explicabile prin structura sa aspectuală internă.

Obiectivul analizei este acela de a pune în evidență vechimea tipurilor de structuri și specificitatea lor în limba veche.

Interpretarea structurii evenimentului într-un cadru conceptual logico-semantic, inițiată de Charles Fillmore (1968), a fost dezvoltată ulterior într-o bibliografie amplă, privind structura argumentală și rolul argumentelor asociate conceptual verbului; contribuțiile au diferite orientări teoretice (menționez selectiv: Williams 1981; Bresnan 1982; Marantz 1984; Dobrovie-Sorin 1987, 1993; Baker 1988; Belletti și Rizzi 1988; Larson 1988; Grimshaw 1990;

Croft 1991; Pustejovsky 1991; Rappaport Hovav și Levin 1992; Hale și Keyser 1993; Borer 1994, 2000; Arad 1996; Wunderlich 1997; Alexiadou 1999 ș.a.).

Rolurile pe care argumentele verbului le îndeplinesc într-o relație de tip tematic cu un predicat semantic se numesc roluri semantice/tematice sau roluri θ . Rolurile θ sunt asociate în lexicon fiecărui centru predicativ. De exemplu, verbul *a schimba* are două argumente cărora le atribuie câte un rol θ . Teoria rolurilor tematice (engl. θ -Theory) este un modul (un subsistem) al „gramaticii guvernării și a legării” (engl. Government and Binding, siglat GB) elaborate de Noam Chomsky (1982; v. și Chomsky 1986).

În continuare, prezint două modele de analiză, după cum îmi propun să lucrez pentru varianta finală.

1. *Pentru marturi, cum și câți trebuiesc să hie*

Cum să n-aducă marturi de-ai săi, nice den casa sa (EPA.~1630: 29–30)

Verbul *a aduce* exprimă un eveniment complex care aparține domeniului conceptual al acțiunilor, și, în același timp, domeniului conceptual al predicatelor de mișcare. Verbul implică o schimbare de localizare a obiectului (aici, *marturi*). Obiectul direct are rolul Temă (obiect al schimbării de localizare). Obiectul aici nu delimitează evenimentul. „A aduce” este o acțiune direcționată spre un punct final. În structura sa argumentală, care este parte a sensului său lexical, verbul *a aduce* conține și rolul tematic Țintă; acest argument cu rolul Țintă nu este însă exprimat în sintaxă, este implicit, disponibilitatea verbului de combinare cu un constituent sintactic Țintă este saturată în Lexicon (în accepția de la Engelhardt 1998), prin presupuziție de existență (presupunem că există o Țintă).

O particularitate a limbii vechi este utilizarea anumitor prepoziții cu sensuri arhaice, astăzi dispărute. Astfel în structura (2), prepoziția *spre* nu exprimă direcția, ci apare cu sensul etimologic (lat. *super*).

2. *voi aduce răutățile spre tine* (Minuț, în *Vechiul Testament – Septuaginta*, versiunea lui N. Spătarul Milescu [1683–1686] (Ms. 45, BAR Cluj), ed. E. Munteanu (coord.) et al., Iași, Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”, 2016: CXCIX)

În acest exemplu, verbul *a aduce* este construit cu trei argumente. Agentul (inițiatorul acțiunii exprimate de predicat) este nerealizat sintactic (subiect inclus în forma de persoana I sg. a verbului); grupul nominal *răutățile* are rolul tematic Temă, iar prin prepoziția *spre* este indicată Ținta. Verbul *a aduce* este intrinsec telic, în sensul propriu exprimă o schimbare de localizare, aici sensul este figurat.

Contribuția (aspecte de originalitate). Concluziile vor exprima specificitatea structurilor tematice și a exprimării lor sintactice în textele românești vechi.

Periferia stângă și tipuri de deplasări la stânga în limbile italiană și română

Nicoleta GHEORGHÎĂ (DUMITRU), Școala Doctorală Limbi și Identități Culturale, Universitatea din București

Keywords: *topică, periferia stângă, Topic, Focus, deplasările la stânga*

Obiectul acestei cercetări constă într-o comparație cu privire la periferia stângă și fenomenele de deplasare la periferia stângă în limbile italiană și română, scopul este acela de a observa o serie de asemănări și diferențe între cele două limbi. În cadrul comunicării vom porni de la topica de bază în care sunt încadrate italiana și româna, una SVO și cealaltă VSO, și vom analiza tipurile de deplasări la stânga care sunt prezente în aceste două limbi. De asemenea, vom ilustra care a fost evoluția studiilor cu privire la structura periferiei stânga atât pentru limba italiană cât și pentru limba română. Am analizat în cadrul acestei lucrări principalele studii ale cercetătorilor generatiști, iar pentru limba italiană am pornit de la lucrarea lui Rizzi (1997), *The fine structure of the left periphery*, pe care o considerăm un punct de reper, în schimb în ceea ce privește limba română analiza pornește de la lucrarea *Studies in Generative Grammar: The Syntax of Romanian* (Dobrovie-Sorin: 1994) în care regăsim o serie importantă de caracteristici ale deplasărilor constituenților la periferia stângă. Studiul face parte dintr-o cercetare mai complexă pe care îmi propun să o dezvolt în viitoarea teză doctorală intitulată *Deplasările argumentale la periferia stângă în limbile italiană, engleză și română*.

O paralelă între gesturile modale și anumite construcții eliptice

Șerban HARTULAR, Școala Doctorală a Facultății de Litere, Universitatea din București

Keywords: *gestul, elipsa, modalizarea, anafora complementului nulă (NCA), poziționare*

Comunicarea verbală este acompaniată frecvent de gesturi, dar un număr de cercetători (de ex. Kendon 2004:110) consideră că un gest în sine, chiar neacompaniat de comunicare verbală, poate reprezenta un enunț. Articolul de față își propune să justifice echivalarea unui gest cu un enunț în cazul particular al gesturilor modale – cele prin care vorbitorul își exprimă poziționarea față de o stare de fapt (Ferré 2012:5) – asimilându-le din punct de vedere semantic unui tip de construcție eliptică, anafora complementului nul (în en. *null complement anaphora*, în continuare NCA). NCA este elipsa, legitimată de verb modalizator sau de atitudine, a unui complement cu realizare propozițională a acestuia.

Din punct de vedere semantic, NCA poate fi privită ca situația în care legitimatorul elipsei furnizează o încărcătură modală, dar lipsește chiar grupul sintactic verbal care primește această încărcătură. Conținutul acestuia din urmă se recuperează făcând apel la un antecedent

prezent în contextul în care apare elipsa. În mod similar, gestul modal furnizează o încărcătură modală, dar identitatea stării de fapt pe care o evaluează se deduce din context.

În ceea ce privește identitatea antecedentului, în anumite abordări (López 2000:187), legitimatorii elipsei au proprietatea semantică de a fi *d-linking*, care le permite să selecteze un antecedent din alternativele prezente în discurs. Voi arăta că gesturile modale împărtășesc această proprietate cu legitimatorii NCA prin examinarea rolul pe care îl joacă ambele în interacțiunea dialogală, în cadrul modelului triunghiular al poziționării (Du Bois 2017).

Astfel, în comunicare, un gest modal funcționează similar unei NCA și îndeplinește condițiile pentru a fi considerat un enunț fără realizare verbală, având referențialitate – se referă la starea de fapt pe care o evaluează, chiar dacă aceasta trebuie recuperată din context, cum este cazul și la NCA – și exprimând o atitudine a locutorului (gesticulatorului) față de această stare de fapt.

Chaos vs. order: the degree of indecision in conditional complex clauses

Csongor-Zoltán HEGEDŰS, Școala Doctorală a Facultății de Litere, Universitatea din București

Keywords: *conditional, aspect, label, E(hX), culmination point*

Starting from Davidsonian (1967) event variable, I want to understand the mechanisms inside the Romanian conditional mood, in complex clauses (CCs), with a particular focus on bridged constructions. The perspective is both syntactical and cognitive, sometimes with references from Reichenbach (1947) and from Vendler (1967). As the title shows, I am trying to check if clausal events follow a degree of order, or, if these events are based on chaos – and only our mind tries to order them “somehow”.

Text original vs. traducere: topica pronomelor clitice în două tipuri de texte de secol 16

Cătălina ILIE, Școala Doctorală a Facultății de Litere, Universitatea din București

Keywords: *română veche, alternanță procliză/encliză, poziții de cliticizare, texte originale*

În această comunicare, ne propunem să analizăm topica cliticelor pronominale în două tipuri de texte vechi timpurii din aproximativ aceeași perioadă (*Documente și însemnări și Codicele Popii Bratu*), pentru a detașa diferențele dintre textele originale și traduceri în privința sintaxei pronomelor clitice. Mai precis, ne propunem observarea poziției acestora în funcție de elementele componente din complexul verbal.

Astfel, se vor analiza aceste forme prin raportare la poziția lor în structura propozițională, și anume pozițiile acestora de cliticizare cu accent asupra gazdei fonologice a cliticului întrucât s-a constatat existența unei varietăți în privința clasei morfologice a acestora: verbe (timpuri sintetice și analitice), pronume, nume, adverbe sau conjuncții (1); poziția pe care o au în raport cu verbul lexical – proclitică (2)/ enclitică (3), dar și fenomenul inversiune verb/auxiliar-clitic (4); fenomenul cliticelor dublu realizate, rar întâlnit în secolul al XVI-lea (5); poziția pe care cliticul o are în raport cu marca de negație *nu* (6)-(7) și față de adverbul clitic *mai* (8); ordinea în grupurile de clitice dativ-acuzativ, predominantă în secolul al XVI-lea, atât în structuri cu encliză (9), cât și în structuri cu procliză (10), în exemple cu reflexiv sau nu.

- (1) ***mi-iaste*** (CB: 96)
rugați-vă (CB: 87)
vindeca-te-va (CB: 101)
numele-i (CB: 193)
cinste și laudă-și va arăta cătră domnealui (DÎ, XXXVI, 28)
ce-l chema (CB: 81)
elu-l lua (CB: 83)
care-i va fi voie (DÎ, XXXII, 22)
și-l scoaseră (CB: 80)
și-ți voi da încă mai multu decât veri pohti (DÎ, XXXII, 23)
iată-mă eu (CB: 95)
încă-și sufla (CB: 92)
di-nainte-i sta (CB: 232)
de-ți sunt drag (DÎ, XXXII, 23)
că foarte-mi trebuiescu (DÎ, XXIII, 16)
nice dentr-o parte nu-i vine, ci acum au slobozitu oștile (DÎ, XVIII*, 11)
- (2) ***mi-iaste*** (CB: 96)
nu te teame (CB: 194)
- (3) ***aflară-o*** (CB: 48)
spune-mi (CB: 48)
- (4) ***spusu-mi-iai*** (CB: 21)
lua-se-va (CB: 10)
Pusu-ne-am și degetele mai jos. (DÎ, V, 3)
datu-i-am *acea giuământate* (DÎ, CXVII, 75)

- (5) *Se se nevoiască-se* (CB: 267)
- (6) *de la Dumnezeu fure nu-l puteți sparge acela* (CB: 57)
Nu ți-e parte, nece soarte (CB: 86)
și nu-i lăasă ei Duhul (CB: 170)
să nu-l creadeț (DÎ, XLIV, 34)
- (7) *E-nde nu supuindu-se elu tăcum* (CB: 226)
se nu duceți-vă de la Critu (CB: 250)
poroncitele lui nu suferă-le (CB: 330)
- (8) *trupul meu mai veselea-se spre upovăință* (CB: 21)
mai rugați-vă voi dreptu mine cătră Domnul (CB: 87)
să li se facă dires, să nu se mai învăluiască
- (9) *oamini de carele cade-ni-se a ne spăsi* (CB: 38)
cela ce ivi-ți-se spre cale în care mergeai (CB: 97)
- (10) *așa ți se cade și-ntru Rimu a mărturisi* (CB: 235)
lu Chesaru ți se cade nainte-i se stai (CB: 250)
nu s-au aflat nime să mi-o platască (DÎ, lxvi, 41)
Cumu veți afla, tot să se scrie, să li se facă dires (DÎ, CVIII, 52)

În concluzie, cercetarea urmărește verificarea unor ipoteze deja înaintate în bibliografia de specialitate cu privire la particularitățile privind topica sistemului pronominal de clitice în româna veche. Prin analiza exhaustivă a corpusului, se vor putea formula și câteva observații mai generale privitoare la sintaxa cliticelor în româna veche.

Notes on the Romanian *genus alternans*: data from the agreement of an adjective target with a conjoined NP

Vlad JIPA, Școala Doctorală a Facultății de Litere, Universitatea din București

Keywords: *genus alternans*, (*in*)animacy, agreement, default agreement

The existence of a third gender of Romanian, the so-called ‘neuter’, has been a topic in Romanian linguistics debated ever since the 19th century. There are currently two main hypotheses regarding the gender system of Romanian:

- (1) There are three gender values for nouns – masculine, feminine, neuter, with neuter consisting of (*mostly*) inanimates. This is the traditional and current normative view, as proposed by GALR (2008).
- (2) There are only two distinct gender values for nouns – masculine and feminine –, and a broad class of *ambigeneric* nouns/nouns that display *genus alternans*. Even though

‘neuters’ have a particular agreement pattern, their gender in the plural cannot be predicted only by their singular form.

One argument that has been frequently brought up is the agreement of a target with a conjoined NP. This is because, in Romanian, coordinated masculine singulars will typically require masculine plural agreement, while coordinated *ambigenics* will require feminine plural agreement. Those sharing the views in (2) deem the semantic feature [*Inanimate*] responsible for this type of agreement and argue that feminine plural agreement is simply a *default* for conjoined inanimates, with masculine inanimates behaving similarly (Croitor & Giurgea 2009; Maiden 2016).

My study aims to investigate whether this claim is accurate, because, if so, *genus alternans* nouns would have no distinctive syntactic feature. The analysis, based on data from two questionnaires involving native Romanian speakers, reveals instances contradicting the norm. These include coordinated masculine inanimates requiring feminine plural agreement, and coordinated masculine and *genus alternans* singulars that demand masculine plural agreement. *Genus alternans* animates adhere to natural gender agreement rules. The data shows crucial evidence that singular masculine and *ambigenic* nouns behave similarly. Moreover, I will try to evaluate the importance of this argument in the wider discussion of the ‘neuter’, considering the consistency of the data. I will finally make some observations about the situation of invariable nouns such as *mango*, given there is no distinctive morphological feature to license their feminine plural agreement.

Particularități ale documentelor românești originale din perspectiva cuantificării grupului nominal

Simona NEAGU, Școala Doctorală a Facultății de Litere, Universitatea din București

Keywords: *grup nominal, numerale cardinale, cuantificatori indefiniți, documente originale, româna veche*

Această cercetare face parte din teza de doctorat *O gramatică a documentelor românești originale din secolele al XVII-lea și al XVIII-lea*. Comunicarea pe care o propun abordează problema cuantificatorilor din grupul nominal și evidențiază, pe de o parte, constituirea unor mărci ale stilului administrativ, iar, pe de altă parte, tendința de variație specifică limbii vechi.

Documentele originale au avantajul de a constitui o sursă mai apropiată de limba vorbită în epoca veche (Gheție 1997: 59, Stan 2013: 21). Analiza unor texte variate pune în evidență unele tipare specifice limbajului negustoresc. Topica postpusă a numeralului în raport cu centrul nominal cuantificat este frecventă în zapise, în testamente, precum și în listele de

cheltuieli (*i-am vândut dumnealui stânjeni 330* Doc.ȚR.1, 1678: 213). Un alt tipar specific textelor administrative este reluarea în apozitie a unui numeral notat cu cifre (*am avut să-mi de 10 lei, adică zeci lei* Doc.Adamachi, 1760: 402). Cercetarea corpusului arată tendința de simplificare a notației, în structurile cu numerele compuse fiind omisă prepoziția *de* (Stan 2013: 46).

Cei mai mulți dintre cuantificatorii indefiniți atestați în corpus se regăsesc în limba actuală standard sau în variantele regionale. Documentele originale cuprind și un inventar bogat de substantive cu valoare cuantificațională (*măsură, mână, mulțime* etc.). În limba veche, sunt înregistrate variații de topică, structuri cu cuantificare complexă și combinații cu determinanți care nu s-au păstrat în limba actuală (Stan 2016: 354–355).

Sintagme folosite în denumirea alimentelor

Camelia NUȚĂ (DUMITRAȘCU), Școala Doctorală a Facultății de Litere, Universitatea din București

Keywords: *sintagme, lexic gastronomic, frazeologisme, tipare sintactice, expresivitate*

Vocabularul gastronomic este supus schimbării, pentru că domeniul gastronomic se află permanent în acest proces. Astfel, de-a lungul timpului, s-au manifestat puternice influențe ale altor bucătări asupra artei culinare românești, respectiv asupra vocabularului aferent: influența turcă și greacă, influența franceză, italiană, engleză, germană, spaniolă, asiatică. Pe lângă numeroase elemente lexicale simple, derivate sau compuse, au intrat în circulație și numeroase sintagme care denumesc feluri de mâncare: *cârnași oltenești, jumări moldovenești, sărmăluțe moldovenești, traista ciobanului, tochitură muntenească*.

Obiectivul acestei lucrări este de a clasifica sintagmele folosite în denumirea alimentelor în funcție de criteriul vechimii și de structură. Exemplele analizate provin dintr-un corpus alcătuit din meniuri de restaurant, cărți de bucate, dar și bloguri. Alegerea acestor genuri discursive are rolul de a exemplifica modul în care fiecare contribuie la punerea în circulație a unui vocabular gastronomic în care există sintagme vechi și noi deopotrivă, formând astfel un vocabular în plină expansiune. De la fabricarea unui aliment până la vânzare și consumare, alimentul transmite o situație, constituie o informație, deci este un semn, iar mâncarea este ea însăși un sistem semiotic ce se reflectă în limbă.

Conceptualizarea emoțiilor în frazeologisme românești, germane și neogrești

Miruna POPESCU, Școala Doctorală a Facultății de Litere, Universitatea din București

Keywords: *metaforă conceptuală, frazeologism, conceptualizare, expresii, somatisme*

Tema acestui articol este analiza contrastivă a frazeologismelor românești, germane și neogrești cu accentul pe aspectele procesuale ale semnificației lor. Metafora conceptuală, o temă centrală în lingvistică și în domenii conexe, oferă o modalitate profundă de a înțelege modul în care utilizăm limbajul pentru a conceptualiza și organiza experiențele noastre. Vom urmări procesul prin care fiecare utilizare a unei expresii implică categorizarea și clasificarea informațiilor, identificarea modelelor și relațiilor între diferite aspecte ale experienței vorbitorului și crearea unei structuri sau a unui cadru conceptual în care se integrează aceste elemente. Concentrându-se pe frazeologismele care implică lexemul *gură*, lucrarea de față examinează modul în care acestea sunt utilizate pentru a transmite și a modifica sensuri în diferite contexte lingvistice și culturale. Prin intermediul analizei lingvistice, se investighează metaforele conceptuale asociate cu *gura* și procesul de conceptualizare a acestui organ în limbajul cotidian. Se evidențiază cum conceptele abstracte precum comunicarea, gustul, vorbirea, secretul etc., sunt conceptualizate și exprimate metaforic prin intermediul gurii. În frazeologismele selectate *gura* este percepută ca un instrument de comunicare („a fi bun de gură”, „a lua pe cineva gura pe dinainte”) și evaluare („gura lumii”), dar și ca un instrument de secretizare sau reținere („a-și ține gura”, „a-i pune cuiva pumnul în gură”). De asemenea, se examinează cum aceste metafore reflectă aspecte ale experienței umane, cum ar fi relațiile sociale, puterea și controlul. Expresiile vor fi analizate în context, pe baza unor exemple din publicații online. Se urmărește înțelegerea modului în care limbajul reflectă și modelează gândirea și experiența umană.

Marques langagières du féminin dans le discours politique. Le cas d'Anne Hidalgo, maire de Paris

Ionica VASILE (STUPARIU), Școala Doctorală de Științe socio-umane, Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați

Keywords: *analyse du discours, discours politique féminin, discours genré, marqueur de genre, égalité hommes/femmes*

La présente étude se penche sur le discours politique féminin et se propose d'investiguer l'arsenal discursif qui prouve que les femmes utilisent des modes d'expression et d'adresse tout à fait particuliers afin de présenter la réalité sociétale, de dénoncer les injustices et d'inciter à la lutte pour l'égalité de genre. En suivant les approches sur le langage genré de Luce Irigaray

(1985), Luca Greco (2014), Marina Yaguello (1978) selon lesquelles « aucun discours n'est neutre, ni universel. Aucun locuteur n'est capable de produire un langage sans marques morphologiques » (cf. Irigaray, 1985), nous envisageons la tessiture d'une analyse discursive identifiant les marqueurs de la parole féminine dans un domaine social peu accessible aux femmes, notamment celui de la politique. À travers l'analyse du discours au niveau lexical, morphologique, syntaxique et stylistique, éveillant chez les femmes le sentiment d'être victimes de nombreuses injustices, les incitant à la révolte et projetant le registre de l'espoir, c'est tout un panorama discursif que nous avons en vue d'illustrer, une toile de fond qui laisse briller, en multiples nuances linguistiques, les rayons de l'ethos militant de la locutrice auquel vient se joindre l'expression de la subjectivité féminine. L'analyse se donne le but de révéler les moyens linguistiques mobilisés dans le discours politique féminin pour construire la personnalité complexe de la locutrice et sera menée sur des discours soutenus par Anne Hidalgo, maire de Paris, (le discours à Villeurbanne, le 12 juillet 2021 et le discours sur l'égalité femmes/hommes et les droits des femmes à Paris, le 15 novembre 2018) miroitant la condition de la femme à Paris et dans toute la France et plaidant pour l'égalité entre les hommes et les femmes. À la fin de cette analyse, c'est la figure emblématique de la locutrice qui se dressera à travers ses paroles, tramée à l'aide de plusieurs stratégies discursives, dont les intensificateurs, l'emphase, l'anaphore, la répétition, la métaphore, la gradation, le clivage et le dialogisme varié jouent pour beaucoup.